

SZILÁGY-SOMLYÓ.

TÁRSADALMI HETILAP

ÉS A SZILÁGYSOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI EGYLET KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Márcz. 15-től decz. 31-ig . . . 3 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
NAGY LÁSZLÓ.

SZERKESZTŐSÉG:

Sz.-Somlyón a gymnasium épületében,
hová az előfizetések és a kéziratok küldendők.
Hirdetések jutányos árban. Bélyegdíj 30 kr.

Sz.-Somlyó, 1883. július 5.

Sz.-Somlyó nevelés-ügye.

— Két közlemény. —

(i) Minden ember annyit ér, a mennyit tud, s a ki semmit sem tud, az semmit sem ér. Ennek igazsága az emberiség általános haladásával mindinkább érvényesül. És ma már annak is, a ki a közügyektől távol apai ökreivel szántja földerskéjét — birnia kell legalább az ismeretek elemeit. Mert ha nem is éri el földi ember amaz ideált, melyet az embernek fia tüzött az ő tanítványai elibe, hogy tökéletesek legyenek, mint a mennyi atya: legalább az írás és olvasás mesterségét meg kell szerezni, hogy az egyszerű jóhiszemű ember ne legyen játékszere a legelső jött-mentnek. Önkénytelenül támadnak lelkünkben eme gondolatok, hisz a legközelebbi pár hét alatt naponta szemléltük a különböző iskolák vizsgáin az ismeret-szerzésnek nagy fontosságát. Most már a műzsák elhallgattak, a műzsafiak hazaszálltak a családi tüzhely mellé s a tantermek be vannak zárva. Mi tehát felhasználjuk e zajtalan magányt, hogy visszapillantunk a multa s felmutassuk az iskoláink által elért eredményeket.

Sz.-Somlyónak 5 nyilvános tanintézte van. Egy jól berendezett s helyesen vezetett óvodája. Egy négy osztályu elemi is-

kola, mely a rendiek vezetése alatt. Ez nem mag. s ajkuak meleg ágya, hol a növendék az elemi ismeretek megszerzése mellett, mindenk felett elsajátítja a zengzetes magyar nyelvet, hogy ennek segítségével tovább folytathassa a magasabb ismeretek megszerzésének útját.

Harmadik a rom. katolikusok leányiskolája 6 osztálylyal és egy tanítónővel.

Negyedik a községi iskola. Itt a fiuk és leányok elkülönítve 6—6 osztályban taníttatnak 9 tanerő által.

Legmagasabb intézetünk a minorita rendiek vezetése alatt álló rom. kath. 4 osztályu gymnasium, melyben 11 tanférfi teljesíti a tanítás nehéz, de nemes kötelességét.

Miféle intézetek hiányzanak még, hogy e város és vidékének tanügye virágozzonak lenne mondható — erről is szólunk majd egyszer a nyár folyamán. Most bemutatjuk a meglevő s különösen pedig a két utóbbi tanintézetünket.

Kezdjük a végén, vagyis menjünk el a vizsgákra s a tanévet befejező zárünnepélyre.

A községi iskola vizsgái június hó 25, 26, 27 és 28-án d. e. és d. u. tartattak meg. Figyelemmel kísértük e vizsgákat és az önértet nemes bátorságával mondhatjuk el az iskolaszéki biztosok jelentése és saját észleléstünk alapján, hogy ez iskola hivatása

magaslatán áll s nagyítás nélkül minta-községi iskolának nevezhető. 325 beírt tanulóból 280 állott vizsgára és ezek közül 75 legkitünőbb növendék jutalmat kapott. E jutalmak adhatásához járultak: a községi iskolaszék 50 frttal, Gencsy Sándor városunk polgármestere 30 frttal, Sz.-Somlyó város 18 frttal, Olesniczky Izabella k. a. 3 frttal és Józsa Gyula gyógyszerész ur 11 db. könyvvel. Míg a szorgalom fokozása is a szorgalom-adta siker jutalmazására ilyen forrásai lesznek az iskolának — a virágzás korszaka élni fog s az iskolánk talaja nem lesz letarolt mező. A torna-vizsgával egybekötött zárünnepély az iskolaszéki tagok és a szülők s tanügy iránt érdeklődők nagy számának részvételével Nagy László iskolaszéki elnök vezetése alatt jun. 28-án d. u. 5—8 órája alatt tartatott meg. Ez alkalommal lett felolvasva a növendékek előmentí fokozatát feltüntető kimutatás s kiosztva az érdemesek jutalma. Az ünnepélyt az iskolaszéki elnök multa tekintő s jövőt jelző beszéde zárta be.

A gymnasium vizsgái június 13, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23 és 28-án tartattak meg és a tanévet azon hó 29-én d. e. 9—11 órakor megtartott zárünnepély fejezte be. 102 beírt növendék közül 95 állott vizsgára és ezen vizsgákból, valamint a tanerők közvetlen ismert buzgósággal pá-

TÁRCZA.

Budapest, 1883. május 26.

A balaton-füredi kirándulás igen jól sikerült. Vihart is láttunk, átélveztük „regatta” uszás, görögöt, a Garay kunyhó felavatása mind-mind jól folyt le s a vendégek tánczvigalmában mindenki elismerte, hogy ez a mi magyar tengeri fürdőnk nemesak gyógyhely, de valódi tündérország, paradicsom, melyben a park ligeteiben, még a kigyó sem kiányzik: a sok-sok kigyó, a szép asszony! Itt hallottam Balaton-Füreden e tárgyat, melyet rögtön megírtam a maga valóságában. Nem tóditva semmit rajta.

Mert tény az, hogy B.-Füred találkaja, a az aristokratia, a közép osztály, a gentry és a zsidó fényűzés.

Sipolsz te még.

(Rajz.)

Nem így kellene neveznem, de a „gavalér zsidónak” rajzom sötét. A zsidó vagy nem magyarosodik, kivéve nevét, azt megmagyarosítja, vagy akkor ha igazán megmagyarosodik, éppen azokat a hibákat veszi fel, mint melyekben a magyar gentry szenved hajótörést. Szóval dologtalan.

Balaton-Füredet a ki mig nem látta, az Magyarországon legjobb részét nem ismeri. A mi tengerünk a kedves Balaton oly elragadó vidékkel ékeskedik, ha ugyan nem elég ékesség már maga

a tó is, hogy bátran szemére lobbantjuk a Balaton mellékieknek, miszerint nem igyekeznek minden parti faluból fürdőt, szállodákkal ellátott kis városkákat építeni. Zalai része a hegyes oldala a tónak ékeskedik is már sok-sok villával. De Somogy hátramarad ott.

Persze a somogyiak gazdag népek; buzatermelésük földjeik oly jó jövedelmet és dolgot adnak, hogy a Balaton mentén levő állomás helyeken azaz vannak elfoglalva, hogy kiszállítsák a vasuti csarnokokból eladási helyökre dus termésüket. Ha azután pénzüik van nekik átrándulnak „savanyúvizre” Balaton-Füredre s ott költik el a fürdő drága vedéglőiben pénzüket s ott fürödnek, mintha a somogyi Balaton nem ugyanaz a víz volna. Vagy elmennek Keszthelyre. Hadd éljen Zala is! szokták mondani, midőn tömött tárczájukat a borteremelő és buzával kevésbé megáldott vidéken megalapítatják. Ugy is nagy részt Zalának tőlük élnek, mivel a zalai ember csapatonként megy át Somogyba aratási mukára. Ő csak ősszel megy haza szüretelni.

Minthogy Somogy ilyen buzatermelő kanaan, képzelhető hány zsidó bérlő és gabonakereskedő lakja áldott földjét.

Egy ilyen gazdag bérlőről akarok én most egy kis rajzot adni.

Wacht Ábrahám az öreg, kinek nem csak neve volt viasz, de maga is törékeny, lágy szívű ember, egy kis sippal járta be Somogy megyét. Hátán batyu volt, benne pántlikák, klárisok és néha egy-egy selyem kendő is. Akkor még sok-sok rabló lakta Somogyot, de csudálatos az öreg Wachsot sohsem bántották, sem a rabló, ki jól megfizette

neki a selyem kendőt, sem a pandur, ki eladta neki az elkobzottakat. Az öreg Wachs pár év alatt annyira vitte dolgát, hogy lovat vett s kocsin sipolt, árulván már nem csak czifraságot, de eczetet is. Elvett ő a portékájáért mindent, pénzt is, buzát is, tojást, baromfit, kukoriczát, rongyokat, hordót stb., úgy hogy mikorra haza ért Sárahoz, nevéhez, mindig oly magas társzekérrel jött meg, miszerint azt hihették hurcolóskodik. Ez alatt Sára se volt rest. Fésületlen, kócos haju vörös, gyermekei nem sok gondot adtak neki, úgy hát pálinkát árult, a paraszt viskó bolt forma szobájában s oly sok vevője volt, hogy aratásfelé a krétával fölirt adósság fejében csakhamar egy kazal buzát hordottak oda az udvarra a falubeliek. Wachsék nem termeltek, egy kapányi földjük sem volt, mégis annyi buzájok termett a pálinka árából, hogy csakhamar az uraság cséplőjének kellett jönni kicsépelni az udvaron az ő gabonájukat.

Tíz év leforgása elég volt Vachsnak, hogy gabonaszállítóvá nője ki magát s a sipot eltette emlékül Sára asszony menyasszonyi konytya mellé, mert a vén Sára álhajat hordott az orthodox vallás kívánságai szerint.

A kócos zsidó gyerekek nyalka urfiakká lettek. Ki Pesten tanult, ki Bécsben. Annyi gyermeke volt Vachsnak, hogy nyáron, mikor hazakerült az egész falamia, a gabonásban terítették egy hosszú, hosszú vendégasztalt nekik.

De csakhamar valami betegség ütött ki a Wachs családban s nem maradt a hosszú asztal társaságából más, csak a legkedvesb fiu a Kóbi és a vöröshaju Eszti.

rosult képességéből ítélve bátran kimondhatjuk, hogy ez intézet nem hézagot pótol csupán, hanem a legmelegebb elismerésünkre érdemes. A tanév bezárását valóságos ünnepélylyé tette Tapody Tamás gymnasium igazgatója az által, hogy bemutatta azt a bámulatos sikert, a melyet az általa teremtetett, szervezett és vezetett zene- és énekkar által elért. Ez ünnepélyt kellemesen egészítette ki az igazgató zárbeszéde, melyben a lefolyt tanévre visszatekintve elválás előtt utravalóképp egy figyelmeztetéssel fejezett be.

E zárbeszédet s különösen annak befejező figyelmeztetését szeretnők egész terjedelmében közölni, de gyorsiró hiányában meg kell elégednünk azon halvány vonásokkal, melyeket a röpke szó után emlékeztünk táblájára tevénk.

„Legyetek lelkesülve“ — így szól az igazgató — „az örök szép, jó és igaz eszméi iránt. És ne feledjétek, hogy valamint az értelem nem nyugszik meg ezeknek pusztá szemlélésénél — úgy a szív ezeknek csak teljes birtoka elégíti ki. Hisz mi a földi szépség? Tünékeny égifény, hervatag virág, melynek szelleme édes, de gyakran keserűségnek csiráját ülteti el — üdit, hogy annál inkább elkábitson. Mi a földi jószág? Változó holdalak, melynek hatása néha dagályban nyilvánul, hogy annál mélyebb legyen aztán az apály. És mi a földi igaz? Önző emberek önérdékből készítette önalakotta bálvány. Mig ellenkezőleg az örök szép, jó és igaz: csillag, mely Betlehem jászolához vezet, létra, mely az eget a földdel összeköti. Ámde ezt nem adja nektek a mező ringó kalász-ocseánja, nem aknázhajátok ki Péru kimeríthetetlen arany bányáiból s nem adhatja meg nektek a tenger drága gyöngye sem. Ne elégtessen hát ki titeket a föld, hisz a földi szépség: hervatag, mint a virág, — a földi jószág: ingatag, mint nádszál, — földi igaz, rezgő, mint a nyárlevél. Keressétek hát azt, a mi örök. Ehez nem kell egyéb, mint tiszta szív, józan értelem és erős akarat. Ha ez meg van bennetek, az örök szép, jó és igaz megnyerésében vezéreték lesz az Isten angyala.

Ime ezek voltak a tanári kar irányelvei a tanév kezdetén, annak folyamán és Isten segítségével ez elvek vezérfonalán jól végeztük be évi működésünket.“

Mi is azt mondjuk mindkét intézetre: jó kezdetnek, jó vége volt.

Az igazság érdekében.

Az „Observatoriulu“ című hetilap (Szbenben) f. év május 19-én 36. sz., 244-ik lapján, a következő föliratu czikkben „Documente pentru istoria 1848.“ (Bizonyítékok az 1848. évi történekről) náprádi volt földbirtokos, néhai báró Huszár Zsigmond haláláról, a következő hű kivonatu említés tétetik:

„Midőn Dembulu, Felső-Szőcs községében volt, hozzá Dobricelluból, egy küldöttség ment, hogy menjen oda, mert a községet valami magyarláposi kötéltrevalók, felakarják égetni.

Dembulu egy csütörtök napon, 1848-ik évi november 4-ike előtt estve, Dobriceluba érkezett, Francu Ignáth, Poppu János és Poppu Onucz társaival, kik mindhármán kővárvidéki nemesek voltak. Egy zsidó házához szállottak, ki őket vacsorával akarta megkínálni; de nem érkeztek asztalhoz ülni, mivel észrevették, hogy a zsidó háza, mintegy 50 huszárral van körülvéve, náprádi báró Huszár Zsigmond vezérlete alatt.

Ama meghívással, a magyarok, Dembulut és társait törbe akarták ejteni, de a román hősiesség őket nem hagyta el, lóra kaptak s a huszárok közt áttörni megkísérették. A harc megkezdődött, 7 huszár egyik a másik után elesett, a többiek betört fejekkel s levágott kezekkel visszavonultak. B. Huszár Dombolunak neki ment, de ez egy kardvágással annak fejét levágta, mint egy tököt, mit Francu Ignáth meglátván, habár neki is kellett magát védeni, lováról leugrott s a gögös báró fejét, melyről az ahoz szíjjazott vörös sapka sem esett le, fölkapta s azzal a báró lovára ugrott.

A négy román sértetlen maradt s a magyarok elfutottak.

A báró fejét a három nemes Urbánhoz Lekenczére vitte. Itt temettetett el a fő s a test Dobriceluban, hogy támadjon föl a második eljövételre, de akkor is fej nélkül, mivel a románoknak igen sok roszt tett.“

Ennyit a czikk, melyre megjegyzem, hogy az irt közlemény egy árva betűig határozottan pokoli gyalázatos hazugság.

Nem czélom ama gyászos idő fátyolát szellőztetni s recriminálni, és ez által a nemzetiségi netaláni ellenszenv parázsát szitogatni, különösen minthogy a magyar és román önfentartási szükségéből is egymás támogatására vagynak utalva. De ama közlemény tendencziósus hamis álcáját lerántani, a történelmi igazság parancsolja a következőkben:

1848. nov. 2-án Róna, honnan a Zsibón volt 3-ik honvéd zászlóalj és nemzetőrség ellen, nagy tömeg oláhság puskatüzeléssel támadást tett, a magyarok által elpusztítván, nov. 3-án a Zsibó környéki oláh falvak lakói fejez zászlókkal sereglettek Zsibóra. s a b. Wesselényi Miklós — most b. Wesselényi Béla — kastélya udvarán a magyaroknak hódolati nyilatkozatot tettek.

B. Huszár Zsigmond, ki ez előtt pár hová a kitörendő lázadás előrelátása tekintetéből, családjával együtt Zilahra költözött, Náprádon levő udvarát s gazdaságát megtekinteni,

ez időt alkalmasnak vélte, részint mivel a vidék hódolatát, részint pedig a népnek irántai ősmert szeretetét biztos talizmánnak gondolta.

Megjegyzem miszerint ő s családja pártalan jók és szelidek s igen humanusok voltak, Náprádon (oláh község) a szegényeket segítették, ő s felesége a betegeket személyesen látogatták, a szükségeltettekkel ellátták, veszélyben forgó szülönökhöz, orvost s bábát, orvosszereket Zilahról (mert közelébb azok nem voltak) saját költségükön vittek stb.

Jóhiszenben egy oláh legényével Zsibóról nov. 3-án Náprádra, onnan még azon napon visszatérő szándékkal indult. Elindulása előtt többeket s testvér öcsémet Lajost, testvér bátyámat Györgyöt s engemet is utitársul hívott, de hívását nem fogadtuk el, sőt utjáról lebeszélni törekedtünk. Ezt tette a 31-ik honvéd zászlóalj őrnagya, a derék Tóth Ágoston is, de sikertelen.

Utjában Sz. Udvarhelynek (oláh község) Zsibó felőli végénél, ottani s más falvakbeli oláh csoport közt akarván átlóvagolni, egy náprádi oláh áldáskodva, jobbát hozzányújtotta, mit a báró, mint szívéllyesség jelét viszonzozott, de vesztére, mert az őt lováról lerántotta. Azonban a csoportban neki jó emberei is levén, ezek közbenjárása folytán szabadon bocsáttatott, kis távolra célja felé tovább léptetvén, a csoport közt önként hátramaradt s kevésbé késelmezett legényét hívni, a csoport közzé visszatért, de vesztére, mert ekkor ismét s mindenkorra elfogták, a Szamosan át, kis Debreczenbe szállították, hol is valószínűen a magyaroknak Sz. Udvarhelyen töltendő bosszúja ellen villámhárítóul vele szinte egy napig vesztegeltek.

Zsibón, nov. 4-én kiküldöttek által a báró elfogatásáról bizonyos tudomásunk lett. Pár száz honvéddel, csak tüntetőleg is, meglehetett volna őt menteni; de kormánybiztos Décsey László sokak kérésére is, mint beszéltek, bizonyos ellenszenvből legkisebb mentő kísérletet sem engedett.

Az oláhok látván, hogy a báró megmenetése semmi mozzanat nem tétetik, őt a kozlári hegyen át Kővárvidékére hajtották, hol is Kis Nyíresen, midőn elkínóztatva egy forrásból inni lehajlott, egy Piskáriu nevű karddal fejét levágta s a levágott főt, hír szerint, bizonyos Mániu nevű Naszódra Urbánhoz vitte. A báró kínóztatása maradjon fátyol alatt.

Mindezeknek ekénti folyamáról bizonyoságot ma is számosan tehetnek, kik akkor Zsibón voltak, s bizonyított a napokban Zilahon néhány román urak körében, jelenlétemben, Czibenszki Endre (román) ügyvéd ur is; sőt

akkori Közép-Szolnokmegye alispánja Bálint Eleknek, ki román volt, a megyei állandó bizottmányhoz Zsibón, 1848. nov. 4-én 1039. sz. alatt kelt s megénk levéltárában ma is meglevő jelentése is bizonyít, mely szóról szóra ez:

„Báró Huszár Zsigmond lovas nemzetőr, nov. 2-án (jegyzés; ez napszámi tévedés, mert 3-án) Zsibóról Náprádra indult, oly szándékkal, hogy másnap visszajövend, de nem jöven vissza, a kormánybiztos utánna küldött, s küldöttek azon tudósítással tértek vissza, hogy Sz. Ud-

Az öreg Wachs el is kényezteté a két gyermekét úgy, hogy Kóbi lovagolt, Eszti francziául csevegett és elég fűin Rifke lett belőle. Oly csinos piros hölgy volt, miszerint egy bécsi buza-agens, ki külföldre szállítá Wachs uram s fél Somogy-megye gabonáját és ki roppant gazdag ur volt, feleségül vette. Wachs adott vele vagy ötszázezer forintot, a mi tekintve, hogy csak husz huszonöt év alatt szerzett vagyonának egyharmada lehetett, elég szép összeg volt.

Kóbi maga maradván otthon unni kezdte a falut, pedig már nem a viskóban laktak, hanem a tönkre ment uraság régi kastélyában. El-el rándult tehát Balaton-Füredre, mint az öregeinek mondta gazdag parthie vadászatra.

Pár évig járt az urfi Füred szépségeit és ezek telekkönyveit vizsgálni, de mindannyiszor üres zsebbel sok-sok adóssággal, de feleség nélkül került haza.

Az öreg Wachs restelte már a dolgot s fenyegetődzött, hogy majd keres ő fiának feleséget, ha most, még e nyáron meg nem nőül. S Kóbi esküdözött, több adósságot nem csinál, hanem komolyan fog keresni és találni is életének párt az idén, csak adjon neki elég pénzt, hogy fénynyel hódítsa meg jövődöbelijét.

Ehhezottt újból. Négy lóval, kocsival, magyar liberias, nyalka kocsissal, s bankóval telve zsebében.

Hanem az öreg Wachs bármily jó apa is volt, de gyanakodni megtanult jó korán és utánna indult, hogy fia valóban leánynezőben költö-e el az arany tojásokat, melyeket az ő arany tyukja tojogatott, annyi évi kóborlása árán.

Be is ért Balaton-Füredre, hol még nem járt. S az első mi szemébe tűnt, fiának kocsija volt, a felpántlikázott lovakkal.

„Je, je! esodálkozott az öreg. De csak szép az az én fiam batárja, bizonyosan már talált magának valami gazdag nőt, s így én és a Sára, az én kedves, hű feleségem elmehetünk Budapestre nyugalomra. A Kóbi folytatja majd, hol én hagytam a gabonakereskedést.

Alig, hogy így elmélkedett, kit lát kocsijába, illetőleg fiába ülni, mint egy kifestett hölgyet, egy beretvált arczu vén színészszel, s utánna az ő fiát rettenetes becsipett állapotban. A kócsi elindult messze, messze Tihany felé. S az öreg Wachs futott egy darabig utánnok, de, nem érvén utól, visszatért s egy szobát nyitattott magának az orthodox, koser vendéglő közelében.

Várta, várta az ő fiát. Estve lett. Kóbi még sem ért vissza.

Nem volt rest, elment tudakozódni tekintetes ifju Wachs Jakab ur után.

Utbaigazitották, hogy az most kártyázik B. és C. gróf urakkal az Eszterházy vendéglőben.

Bármennyire hízlekedett is az öregnek az, hogy fia grófokkal mulat, még is fájt neki a delután látott séta-kocsizás s az a gondolat, hátha fia méltatlanra prédálja a pénzt. Utánna meent tehát a kártyaszobába. Be sem akarták eresztetni, de anyira hangsúlyozta, hogy ő a Wachs Jakab urfi édes atyja, hogy babocsátották.

Szörnyű kép tárult szeméi elé. Fia ugyanazon festett arczu hölgyel ölében iszonyuan kártyázott és pezsgőzött. A cigány húzza. A kompania be-

rugva követelte Kóbót a fizetséget. S Kóbi rekedten orditá: Eh! ne lármázzon az ur, telegrafirozok apámnak, s az a bagattell von zwanzig-tausend Gulden holnap kezükben lesz!

— De nem lesz, kiáltá elkeseredetten az öreg Wachs. Hát így vagy te leánynezőben?

„Juj az apám! orditá megszeppenve a részeg Kóbi. Kedves Tételém! ne neheztelj, én nem házasodhatom meg, mert én Emerenciát, a Balaton-Füredi színház primmadonnáját imádom. Övé szívem tárczám. S kétségbeesésemben kártyázom csupán. Oh ne nézz reám oly csuful édes atyám, én Emerenciát három éve szeretem, s csak te akadályoztál benne, hogy nyiltan haza nem vittem s meg nem esküdtem vele.

— Szörnyűség! Az én fiam ez? sopánkodott az öreg Wachs. Megálj Kóbi, te szülefeledkező fiu, megver téged az Isten. Azért fáradtam én annyit hogy a buta parasztok eszén tuljárva vagyont gyűjtsek, hogy te dologtalanul és léha urfi módra ilyen companiára elpredáld? No, das lass ich mir nicht gefallen! Én téged kitagadlak! S én csak annyit mondok neked: Kóbi! Kóbi! Sipolsz te még. Sipolsz az enyém sippal, melyen én az általad futsra vert vagyont kuporgattam s mely sipot eltettem, hogy emlékeztessen titeket gyermekeimet, hogy sippal fogják a madarat törbe, sippal szereztem én portékámnak sok vevőt, sippal kerestem a te lumpolásodra a pénzt, s te eltánczoltad elhegedülted az én keresményemet.“

BOGDÁNOVICS GYÖRGY.

varhelyen nagyszámu oláhtömeg, több hely-
ségbe valók, utját állották és Naprádról egy
szolgáló embere lovát megragadván, a többek
reárohantak elfogták a nélkül, hogy egy pisz-
tolyát is kilőhette volna, lováról levették, meg-
kínózták, onnét a sokaság Kis-Debreczenbe ki-
sérte, onnét Kővárvidékre, Kis-Nyiresre, min-
denütt kinezván stb.“

Ez eset végéről, t. i. a báró haláláról stb.
a Bálint jelentésében, miért miért nem? további
említés nem tétetik, holott ő is Zsibón volt, ne-
hány ezren az esetet tudtuk.

Végül megjegyzem, hogy b. H. Zs. hu-
szárságot, sőt nemzetőrséget sem vezetett soha,
az időn Kővárvidéken csakis akkor járt, mi-
dön elhurczoltatott s megöletett; Dembulut,
ha csak régebben nem, de az időn nem islatta
és a hazugság tetőpontját azon állítás absurdi-
tása teszi, hogy Dembulu negyedmagával 50
huszárból hetet levágtak s a többi betört fők-
kel stb. megszalasztották.

Utoljára: a történelmet meghazudtolni, a
közvéleményt tévútra terelni s a hírlapi sajtó
hitélet csökkenteni, ama czikkiró jellemtelensé-
gére mutat.

Zilah, 1883. jun. 25.

Dr. BERETZKY KÁROLY,
Szilágymege főorvosa.

Az önk. tűzoltó-egylet tánczvi- galma.

A sz.-somlyói önk. tűzoltó-egylet által folyó
évi június hó 24-én kellemetlen idő miatt, a szin-
házban megtartott tánczvigalom várakozáson felül
jól sikerült, már d. u. 6 óra tájban özönlött a kö-
zönség s kezdetét vette a táncz; határozottan me-
rem állítani, hogy Sz.-Somlyón ilyen kedélyes vig-
tánczvigalmat már rég ideje, hogy nem láttam s
ez a kedv egész kivilágos virradtig tartott.

A második négyest, mint azt hirtelenében
megszámlálhatam 48 pár tánczolta.

10 óra felé beállott szünet alatt megkezdőd-
tek a családi étkezések, melyhez jégbehűtött
bor és savanyu vizeket az egylet tagjai nagy ügyes-
séggel és jutányos árban számítva szolgáltatatták
ki; fogyott is az, kivált midőn a pohár köszöntők
árja megeredt, első sorban Nagy László, lapunk
szerkesztője emelt poharat az önk. tűzoltó-egylet
főparancsnokaért éltetvén őt s benne az egyletet,
ezután Virág Lajos főparancsnok, megköszönve az
egylet nevében a megtiszteltetést a megjelent vén-
dégekért emelte poharát. A pohár-köszöntőknek,
a szünet utáni csárdás, melyet tűzről pattant jó-
kedvel keztek meg — vetett véget.

A jelen volt szép hölgykoszoruból azokat,
kik eszembe jutottak felemlitem s kiket netán kife-
ledtem volna, kérem tulajdonítsák annak, hogy én
is fiatal ember vagyok s egy kissé — mikor kü-
lönösen szép nemről van szó — szórakozott va-
gyok.

Ott láttuk; Borbély Sándorné (Zovány), Fo-
dor Istvánné, Huberth Józsefné, Halmágyi Mik-
lósné, Lukácsffy Ödönné, Placsintár Dánielné (Sza-
mosújvár), Papp Tódorné, Ruzska Istvánné, Va-
lentin Nándorné, Veverán Józsefné, Végh Mi-
hálné, Virág Lászlóné (Zovány) urnőket, Antal
Anna (Debreczen), Borbély Tinka (Zovány), Bund
Matild, Huberth Mariska, Jancsó Marcsa, Lázár
Róza, Lengyel nővérek, Placsintár Ilona (Szamos-
újvár), Papp Ilka, Ruzska nővérek, Schveinic
Ilona, Virág Erzsi (Zovány), Valentini Etelka,
Végh Irma kisasszonyokat.

Mint e lap legközelebbi számából olvastam
e tánczvigalom az önk. tűzoltó-egylet részére anya-
gilag rosszul ütött ki, a mennyiben a jövedelmet
pár forinttal pótolnia kell. Igaz az, hogy példát-
lan valami, hogy az ilyen — nemes czélú intéz-
mény — minő az önk. tűzoltó-egylet, mely nem
magaért, hanem igenis e város közönségeért és így
mindnyájunkért áll fenn, — mulatsága pártol-
lás hiányában anyagilag megbukjék, inkább merem
hinni, hogy ez a kellemetlen s minden perczen
esővel fenyegető fellejes időnek, nem pedig a kö-
zönség részéről közönyösségnek tulajdonítható,
mert ha kellemes idő esetén a már költségesen be-
rendezett „Malom-erdőben“ lett volna megtartható
ezen tánczvigalom, megvagyok győződve arról,
hogy az egyletre nézve szép eredménnyel végző-
dik; egyébiránt még nem mult el a nyár, csakis
most kezdődnek a kellemetesebb napok, mint fél-
fülle hallam a tűzoltó-egylet egy költségesen be-
szerzett szerelvény-kocsi költségeinek fedezése cél-
jából folyó évi augusztus havában István király
napkor egy másik tánczvigalmat szándékozik a
„Malom-erdőben“ tartani; csak rajta, nem kell
elvezetni kedvöket, mert meg vagyok győződve
arról, hogy kellemes idő esetén ha ezen tánczviga-

lom megtartható lesz, nemcsak a 24-iki csorbát ki-
fogja köszörülni, de fényes eredménnyel is fog
végződni, hisz kötelessége minden e városi lakos-
nak, kinek csak tehetségében áll, de különösen
házbirtokosoknak filléreivel járulni a tűzoltó-esz-
közök beszerzéséhez, mivel a lakosság ezeket nem
az egylet, hanem saját maga részére szerzi be,
mert ha egyik vagy másikunknál baj van, van
mivel mentsenek és oltsanak az egylet tagjai; —
vegyünk példát más városok lakossaitól, kik csa-
ládtagsajtként tekintik ezeket s bizonyosan el fog-
nak törpülni önmaguk előtt is azok, kik ma is
ellenségei ez életünk és vagyonunk megmentésére
saját jószántokból — minden önhaszonrai kilátás
nélkül szövetkezett derék egyletnek.

x x x

Gazdasági közlemények.

I. A gazdasági-egylet igazgató választmánya
tisztelttel kéri az egylet azon vidéki tagjait, kik
kamat és részvény-díjaikkal ez év első feléig be-
zárolag hátralékban vannak, sziveskedjenek egy-
leti pénztárnok Farkas Ferencz urnál azt, tekin-
tetül a közelgő versenyek és kiállítások nem cse-
kely költségeinek fedeztetésére, annyival is inkább
kiegyenliteni, nehogy e felhívás eredménytelensége
után azok posta-utalvánnyal szedessenek be, mely
költséget fogna maga után vonni.

II. Tekintettel ama károkra, melyeket a luczerna,
lóher és egyéb here-félékben az azokban levő
aranka (kosz) nevű élősdű növény okoz; tekintet-
tel, hogy az ezen élősdű növény által megtámadott
here-félék magvai közzé az aranka mag is kevere-
dik és ez uton a baj mind nagyobb mértékben
terjesztetik; tekintettel arra, hogy a nevezett élősdű
növény magvai a megtámadott here-földekről, szél
által és egyéb uton más, még egészséges here-ve-
tésekre is átvitetnek és e szerint azokra nézve is
kártékonyak, kik akár egészséges here-
mag alkalmazása, akár az aranka foly-
tonos irtása által azt vetéseiktől tá-
vol tartani igyekeznek a földmiv. ipar és
keresked. ügyi m. k. miniszteriumnak 16422—1883.
sz. a. kelt körlevele alapján, az arankának kiirtása
iránt a gazdaközönségnek a Sz.-Somlyó vidéki gaz-
dasági-egylet a következő módokat hozza tulo-
mására:

Minden gazda és község hasson oda, illetőleg
saját földjén intézkedjék az iránt, hogy az aranka
a szántóföldeken, legelőkön, réteken, utszéleken,
árokpartokon, töltéseken, a tulajdonosok, illetőleg
a bérlok vagy hasznélvezők által kiirtassék, ki-
váltképp erkölcsi kötelességévé teendő ez, azon gaz-
dáknak, kik luczernát vagy lóheret magnak
vagy eladásra termelnek, miután ezek, ha a
magot arankás területen termelik, azon arankamag-
gal vegyes lóher vagy luczerna magot nyernek s
ezzel tudva károsítják a vevőket.

Az aranka irtásmódjai többfélék s ezekre
nézve hatályosabb eljárások tájékozás végett kö-
vetkezőkben közöltetnek:

Az arankától meglepett növényeket, még
mielőtt az aranka virágzásnak indult
volna, ki kell kapálni, vagy ásni és a gyökér-
nek felső részével együtt kiasott mag kikapált
növényeket, a rajta lévő élősdivel együtt el kell
égetni, ezen czélra szalmát kell oda hordani, a mit,
hogy tartósabban égjen czélszerű petroleummal
megnedvesíteni. A kiégett terület egy idő múlva,
ha meggyőződünk már, hogy az aranka teljesen
elpusztult újból bevethető herével.

A talált aranka foltok, ha épen kezdődnek,
s még csupán egy vagy néhány aranka szál ta-
lálaltatik azonnal lesarlózandók, s az ily módon
kitakarított folt közepére arankával együtt levágott
zöld növényzet, kis halmocskába összerakandó s
jól megtaposandó s ott hagyható a teljes elrot-
hadásig, vagy a levágás után a növény-
zet azonnal zsákba rakatva eltávolít-
tatik. A támadt s kitakarított foltokat utóbb
folyton szemmel tartjuk s ha a folt szélén aranka
indák mutatkoznak, az irtást és eltakarítást foly-
tatjuk.

Jelentékenyebb foltokon az irtási eljárás a
következő lehet:

Az aranka lepelt foltokon a növényzet lehe-
tőleg alant lekaszáltatik, biztosság kedvéért egy
kaszavágással tovább vágattatik, mint a meddig
az aranka indáját találta; ekkor a levágott aran-
kás zöld takarmányt szalmával vagy egy araszos
rétegen behintjük az egész aranka lepelt folton s
a szalmát meggyújtván — a folt felszínén levő nö-
vényzetet elégetjük. Egetés után a foltot felásat-
juk vagy jól felkapáltatjuk s a felásott vagy fel-
kapált foltot ujan behintjük szalmával s feléget-
jük, Az egetés után napról-napra átgereblyéztet-
vén, jó maggal bevetjük.

Hol az aranka csak szorványosan csekély ki-

terjedésű foltokban fordul elő, ott kiirtása legczél-
szerűbben következő módon történik.

Az arankás folt minél előbb de okve-
tetlenül a virágzás beálta előtt és ka-
szával, még jobban sarlóval, a menyire csak le-
het alacsonyan, arra közvetlenül a föld színe fe-
lett levágatik, és pedig oly kiterjedésben, hogy
egyetlen egy arankával ellepett takarmányszál se
maradjon kaszálatlanul vissza; a lekaszált arankás
takarmány gondosan összegereblyézendő és kosár-
ban vagy lepedőben ovatosan az utra illetőleg a
szekérhez viendő, vigyázva, hogy belőle egy szá-
lacska se hulajtassék ki. Erre a kikaszált foltot
egy, legalább 30 c.m. vastag szalmaréteggel borít-
juk, melyet elégetünk, Értékes luczernásoknál a
kiégett foltokat felkapáltatjuk és aranka men-
tes maggal bevetjük és meggereblyéztetjük

Hogy intézkedésünknek biztos sikere legyen,
nagyon tanácsos az aranka irtásával egy bizonyos
egyént — kerülőt — megbízni és neki szigoruan
meghagyni, hogy minden aranka foltot azonnal
égessen ki. Hol az aranka annyira elszaporodott, hogy
fenti eljárás költség szempontjából alkalmazható
nem volna, ott az aranka-kosz terjedése uémileg
az aranka foltok gyakori és alacsony megkaszá-
latás és gondos meggereblyézése által gátolható
meg.

III. „A magyarországi állattenyésztő-
k kalauza.“

Azon nagyobb mérvű érdeklődés, mely ha-
zánkban az állattenyésztés terén az újabb időben
mind jobban észlelhető, időszerűvé tette az orszá-
gos magyar gazdasági egyesület azon elhatározá-
sát, hogy a hazai tenyésztő forrásokat külön műben
gyűjtve össze, oly kalauzt adjon a tenyésztők ke-
zeibe, mely által tájékozás nyujtassék az ország-
ban fellelhető tenyésztő-anyag minősége, mennyisége
és egyéb a tenyésztőre nézve érdekel bíró körü-
lményekre nézve. Hasznosnak ígérkezik ezen intéz-
kedés, hogy azon tenyésztőkre, kiknek érdekében áll,
hogy fáradozásainak eredményei, minél szélesebb
körben váljanak ismertekké: mint azon tenyésztőre
nézve is, ki meghatározott tenyésztő-célt tűzve maga
elő, alkalmas tenyésztő-anyag birtokába jutni óhajt.
Hogy tehát e törekvés mielőbb a kívánt ered-
ményre vezessen, azon kéréssel fordul gazdasági-
egyletünk igazgató választmánya e vidék gazda-
közönségéhez, hogy a mennyiben a mellékelt
adatgyűjtő iv pontjai, tenyésztett állatainak, ille-
tőleg nyájának befogadására és tulajdonságainak
kitüntetésére alkalmas, azt kitölteni és legkésőbb
f. évi augusztus 31-ig egyletünk igazgató-
ságához beküldeni méltóztatassék.

A Sz.-Somlyó vidéki gazd. egylet
igazgató választmánya.

Bejelentési adatok a magyaror-
szági állattenyésztők kalauza szá-
mára.

Az állattenyésztők kalauzába való felvétel föl-
tetelei a következők: fölvételnek valamennyi határo-
zott irányu tenyésztői a lovak, szarvasmarhák,
juhok és sertéseknek, melyek a hazai állattenyészté-
sre nézve jelentőséggel bírnak.

I. A lovak következő kategóriába sorolandók:
1) telivér angol, 2) telivér arab, 3) nehéz munkás
(nagy termet, főleg városi czélokra, mint péld.
piniczgau, percheron), 4) közönséges munkás (nor-
mandi és íróni stb.) vagy ezek keresztezése, 5)
nehézebb hintós ló (carossier), 6) közönséges hin-
tós (vadász), 7) közönséges nyerges vagy hadi ló,
8) ponny, 9) hegyi ló.

II. Szarvasmarháknál: a) húsfajták (Shouthorn,
Durtham és Charolais) b) tejelő fajták (a nyu-
goti, vörös-tarka, fekete-tarka, és borzderesek) c)
magyar ígás fajta.

III. Juhoknál: a) angol husjuh s kereszte-
zés, b) Rambouillet, c) Electoral-Megretti, d) ha-
zai fésűs, e) raczkák, f) angol és német zsir és
hús fajták.

IV. Sertéseknél: a) hazai zsir és hús fajták.
A bejelentésekben a következő adatok veen-
dők fel:

- 1) A törzs nyáj fajtája.
- 2) A nyáj tulajdonosának: a) neve, b) la-
kása u. p. vasutállomás, és az onnan való tá-
volság.
- 3) A nyáj tenyésztőjének a neve.
- 4) A nyáj alapításának ideje.
- 5) A nyáj alapítójának a neve.
- 6) Az eredeti vagy később beszerzett tenyésztő-
anyag beszerzési forrása.
- 7) Tenyésztő irány.
- 8) Az anya-állatok jelenlegi száma.
- 9) Az állatok jellege: a) általánoság-
ban: szín, testalkat, elősúly, érettségi kor, egész-
séges volta; b) különösen: lovaknál a külön-
böző használati czélokra való alkalmatosságukra,
qualifikatiojukra nézve, c) szarvasmarháknál; a te-
jelés, igavonó és hizó képessége nézve; d) juhok-
nál: gyapju minőség, nyírású súly, gyapju ár és

hízó képességre nézve; e) sertéseknél: termékenység és hízó képességre nézve.

10) Kimutatása annak, hogy törzskönyvnek neveztetetnek-e, melyekből minden egyes állat le származása és vérrokonainak tulajdonságai kivehetők.

11) Kiállításokon esetleg nyert kitüntetések.

12) Az évenként eladásra felállított apa állatok és tenyész-anyak száma és kora.

13) Az eladás ideje és módja (szabad kézből eladás vagy árlejtés?)

14) Hozzávetőleges árak

A beküldött adatok valódiságáért a beküldő saját kezű aláírásával szavatol.

IV. A gazdasági-egylet által ez évben megtartandó kiállítások és versenyek előmunkálatainak kidolgozására, kiküldött szakosztályok elnökei — főleg az állattenyésztési és földművelési szakosztály elnöke — mint kitől már e hó végén a munkálatoknak beadása váratik — tisztelettel kéretnek, hogy az igazgató választmány 1983. sz. a. kelt megbízásának, az ott írt időre eleget tenni sziveskedjenek.

Továbbá az egylet igazgatósága tisztelettel kéri mindazon tagokat, kik egyletünk által díjtalan „Göndös-féle” méhkaptárt nyertek, hogy annak célszerűsége felől nyert észleleteiket, különösen a méhtörzsnek telelési állapotát, a lépeknek penész mentességét, avagy ellenkező állapotát és egyéb tapasztalatokat tartalmazó jelentéseiket, a mult. m. k. földmiv. ministeriumhoz leendő felterjesztés végett, adják be.

Városi élet.

Sz.-Somlyó városának f. évi június hó 24-én tartott képviselői közgyűlésén tárgyalta ügyek következőleg lettek elintézve:

A polgármester eljárása, melyszerint a felosztásra várt regále jövedelemből felvett 40 frtból a vározt, mint erkölcsi testületet terhelő adótartozásokat kifizette s a megmaradt összeget a közgyűlés által már korábban elhatározott épületek kijavítási költségei, kövezés stb. fedezésére fordítás céljából a takarékpénztárban helyezte el helyeslőleg tudomásul vétetett.

Józsa Gyula és érdektársai által a „regi városház” lebontása iránt beadott kérelem elvben elfogadtatván a kérdéselt épületnek lebontása, a lebontás s az ennek anagjaiból más helyen emelendő újabb épület költség tervezeteinek elkészítése, valamint a lebontási költségeknek az illető érdekeltektől társadalmi uton beszerzése céljából polgármesternek kiadott.

Darabon József, mint tévesen felvett házbirthokosra kirótt 3 frt utmunka-váltás összeg felére leszállított.

Mészáros Szűcs János és Kálmán Ferencnek mult évi legelőadó tartozásuk, a mennyiben beigazolták, hogy barmaik a közlegelőre nem jártak ki, leiratott.

Polgármester megbízott alkalmas kaviestelések kutatásával azon megjegyzéssel, ha ilyeneket netalán más tulajdonát képező telkeken találma a kisajátítás iránt illető telektulajdonosokkal egyezkedjék s ezen eljárását jóváhagyás végett a közgyűléshez jelentse be.

(Vége köv.)

Nyilatkozat.

Somogyi Mihály urnak a „Szilágy-Somlyó” 16-ik számában megjelent leveléből értesülünk, hogy a szilágysomlyói műkedvelő-társulat azon tényében, mely szerint tagjaivá Somogyi Mihály, Gerra Aurél, Münstermann Gyula, Surányi Ferenc és Erdődi László urakat szótöbbséggel választotta meg, Somogyi Mihály ur személye elleni kifogást vél felösmerni és nyilvánulni.

Ezen téves nézet eloszlatásául, mi, mint a sz.-somlyói műkedvelő társulatnak a fenti választásba befolyt tagjai ezennel kijelentjük, s becses lapjában is közzététetni kérjük, hogy a szótöbbséggel választás indoka egyáltalában nem az, mintha a megválasztottak személye ellen a választóknak kifogásuk lenne, hanem az, hogy a választók egy része a megválasztottak színészi talentumában kételkedett.

Hogy e kétely jogos volt-e vagy jogtalan? azt nem meghátrálással, hanem tényleges szerepléssel lehet bizonyítani, illetve cáfolni. Alázatos szolgálai: Józsa Gyula, Faragó Sándor, Józsa Adolf, Virág Gyula, Józsa Oszkár. Mártonffy Miklós, Lászlóffy István, Ruszka István.

Hireink.

— Az év negyed első számát még minden eddigi olvasónknak megküldtük. A jövő számokat azonban — a tisztelet és cserepéldányok kivételével — csak előfizetőink, avagy megrendelőinknek küldvén meg, felkérjük a lapunkat járni kívánó tisztelt olvasóinkat: sziveskedjenek a megrendeléssel annnyival inkább s'etni, mivel felesleges példányokat nem nyomtatunk.

A szerkesztőség.
— A zsidói kastélyban Wesselényi Béla báró jótékony színelőadást rendez, melyen az erdélyi arisztokraczia tagjai vesznek részt, a többek közt báró Bánffy György is. Az előadást Krasznai Miska — a kolozsvári nemzeti színház tagja — rendezi.

— A julius havi időjárás viszonyokra a nedanóci időjellemző állomás a következő jóslatokat teszi közzé: Július hónap az aratásra kedvező időjárás mellett fog lefolyni, mert az egyes zivataros napok közt hosszabb időközök 19, 20, 23, 25 és 27-dike. Figyelmeztetjük olvasóinkat, hogy a folyó julius hóra a nedanóci időjelző állomás által jóslott kritikus napok majdnem kivétel nélkül olyanoknak bizonyultak, hozván magukkal erős zivatarokat, nagy szelet vagy hideg időt.

— A magyar czimer használhatása tárgyában a belügyminister már megtette az átmeneti intézkedéseket és pedig oly módon, hogy mindazoknak, kik e törvény alkotása előtt a magyar czimert jóhiszeműleg használták, annak további használhatása a törvény kihirdetését követő három hónapon belül benyújtandó folyamodására megengedhető. Hasonlóképen azok a hitel- és pénzintézetek, melyek eddigelé jóhiszeműleg használták a magyar czimert, azt hasonló folyamodásra, a törvényhozás engedélyének kikérése nélkül továbbra is használják.

— Kuriai döntvény. A kuria teljes ülésében arra nézve hozott döntvényt, vajjon a btk. 219, 221. §-sa szerint fennforgott-e a hamis eskü tényálladéka akkor, midőn a polgári ügyben letett fő, pót-, becső vagy felfedező eskü felel meg a valóznak? A kuria határozatilag kimondta: „hogy a hamis eskü büntetett, illetőleg vétségét csak az ügyre nézve lényeges valótlan körülménynek esküvel való megerősítése állapítja meg.”

— Elhaltak: Ozv. Janó Istvánné 60 éves, június 22. Beeskai Terézia 60 éves, jun. 27. Fülkei Anna 8 éves jun. 29-én.

CSARNOK.

Báthori árnya.

— REGE. —

I. A sárkány-fogakról.

Óriási zárkó mozdul egyet-egyet, Döbbenése már-már sérti is a csendet. Haj! hogy is emelték a mélységből ezt ki? Vagy hogy is lehet majd helyre hengeritni! Elhelyezni úgy, hogy kő kövön szorulván Álljon; lökje bár a földalatti vulkán...

Még egy zökkenés kell. Rajta az se lesz baj, Hogyha tulla hallszik a nagy zökkenés zaj! A sok küzdelemben sok idő lefolytán Kimerülve nyugszik tőszélen a sárkány. Hej, ha szembeszállni most lehetne véle, Hej, ha fenne lenne, „bátor” bárdja éle!

De mi csörtetés ez? a bozót közül mi Látszik a berekbe bátya tájra törni? Szörnyűség! a sárkány szarvat nem visel tán, S most szarvak törnek ki bekrok lombozatján.

Oh hisz' más ez állat; ettől félni nincs mért, Félénk szökdeléssel járja át a kis tért. És tán vesztit érzi, a tópartra vágat; Jajde a Puposnak egybe fordít hátat.

Mindegy! ott a sárkány s'itt terem nyomába... Tán embert lát a vár keskeny ablakába, Vagy a szikla-oszlop, mit először most lát Tartja vissza ennek szarvára rohantát? Mint a megriadt mén, körbehajtott nyakkal, Mint dühödt oroszlán, tátongó torokkal És ugrásra készen: meglapul a földön, Nyilként a bátyára pattan aztán rögtön.

A megszeppent népből egy-egy visszahökken, Földalatti utra szállnak egybe többen. „Fusson hát a gyáva! annyi kar marad tán, Hogy bárdot láthasson védfalon a sárkány, Hadd tanulja most meg s érte meg a férfi: Mit ember kar épít, azt meg is kell védni!”

„Bátorunk” e szóval elhuzódott félre, Fogta szörnyű bárdját mind a két kezére. Egy más pillanatban az ablak párkányát,

Szörnyű sárkánykormók rugják, szerte hánnyák; Mondhatlan dühében még mit is tesz erre? Betekint keresni, hol akad emberre...

Nem annyira látta, de érezte mindjárt: Jobbról főbe sújtá az a szörnyű nagy bárd. Érezkemény fejt bár nem zuzhatta szerte, Hanem állacsontját egy oldalt kitörte; Ott hevert előttük szörnyű három foggal, A sárkány meg nézte: hol a „Puposoldal”!... Eltűnt az üregbe, vagy onnan csak ritkán Féltesttel kimászva bámult át a sárkány.

Az elébb ijedt nép vidám kedvre gerjed, Érti birtokot nyert, mely nagy térre terjed. Hangzik is: lakást csak! itt lenn a hegyaljon, Huzzunk várfalat, mely védelemre álljon. A „sárkányfogak” meg rajta vésvé kőbe, Hirdessék: „a sárkány itt volt ütve főbe”!

(Folyt. köv.)

TAPODY TAMÁS.

2297—1883.

Hivatalos értesítés az ippi tagosítási ügyben.

Birtokossági elnök Bideskuthy Antal ur 2297—1881. sz. a. benyújtott, s illetékes intézkedés végett hozzám áttett kérelme folytán. Az érdekelt ippi birtokosokat hivatalosan értesitem, hogy az ippi határ új birtok állásáról készített végrehajtási mérnöki munkálatok hitelesítése, esetleg azok resignatioja — határidőül a 1883. július hó 18-ik s következő napjait — kiindulási pontul a község-házhoz Ippon — tűztem ki; s erre nézve hitelesítő államnézők Jenei István urat is megkerestem, másfelől ezen értesítésnek a „Szilágy-Somlyó” című vidéki lap útján — felperesi képviselő ügyvéd Tamkó Bertalan ur költségén leendő közzététele iránt intézkedtem.

Ennélfogva az ippi határ tagosítása által érdekelt mindenrendű és rangu birtokot, — ugyszintén, működő mérnököt Pavlik Sándor urat, e kitűzött időre és helyre: törvény értelmében ezenel meghívom.

Kelt Zilahon, 1882. jul. 2.

BENKŐ LÁZÁR,

mint megbízott kir. trvszki és végrehajtó bíró.

39—1—1

4589—1882. tkvi sz.

Árverési hirdetmény.

A krasznamegyei takarékpénztár-egyesületnek E. Halmágyi Jozefin elleni végrehajtási ügyében a bírói árverés 1300 frt tőke 1882. ápril. 10-től járó 6% kamatai 44 frt 33 kr perbeli, 20 frt 50 kr végrehajtási, 21 frt 10 kr árverés kérései és a további költségek erejéig, valamint esatlakozott végrehajtó Nagyszébeni Albina takarékszelvények 656 frt 76 kr tőkekövetelés jár. erejéig s Finger Lajos esatlakozott végrehajtónak 500 frt és 90 kr követelése s jár. erejéig elrendeltetvén, határidejűl 1883 július 30-ika délelőtt 9 órai megkezdéssel a zilahi királyi törvényszék területén fekvő ezen kir. j. bíróság tkvi hivatalába kitűzetik; árverési feltételek következők:

I. Elárvereltetnek szükség esetére kikiáltásiáron alól Etfalvi Halmágyi Jozefinnek sz.-somlyói 220. 1260. 1403. tjkvbeli következő ingatlanai egyes részleteként:

253. sz. belsőség ház, kert 700 □ öl kikiált. ár 6746 frt.
815. „ kert 10 hold 1200 „ „ „ 1305 frt.
1343. „ szántó 1 „ 130 „ „ „ 96 frt.
1345. „ „ 2 „ 1200 „ „ „ 243 frt.
1604. „ „ 2 „ 180 „ „ „ 265 frt.
1606. „ kapáló (tkvi területén nincsen) „ „ 137 frt.
1704. „ „ 2 „ 180 „ „ „ 202 frt.
1914. „ szántó 1 „ „ „ „ 134 frt.
372. a. ház, udvar, kert 150 „ „ „ 3000 frt.
848. b. szőlő, gyüm. 7 h. 567 „ „ „ 4844 frt.

II. Árverelni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár tiz százötöljárt készpénzben vagy óvadékképes papírban bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni vagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Vevő köteles a vételár felét egy, — másik felét — melybe a bánatpénz beszámítandó, újabb egy hónap alatt, mindenkor 6% kamattal, a sz.-somlyói kir. adó- mint letéti hivatalnál, az újabb letét, fizetési szabályok szerinti eljárással befizetni. A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában megtekinthetők.

Kir. j. bíróság mint tkvi hatóság.

Sz.-Somlyó, 1883. ápril. 17-én.

DOBOLYI,

kir. j. bíró.

38—1—3

A szilágy-somlyói nyomda-részvénytársaság 1883.